

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil gerne rette en varm tak til statsministeren, fordi han på så fornem vis bekræftede det, jeg sagde i min tale. Det er jo ren viskelæderpolitik.

Statsministeren fik i min tale nogle eksempler på, at alt det, han sagde om det her såkaldte rigsfællesskab, ikke gælder. Denne nye lovgivning har ikke været noget fremskridt osv. Men hvad gør statsministeren? Han siger bare, jamen det er jo kun teori fra hr. Høgni Hoydal, og så maler han sin egen udgave af virkeligheden. Væk med det, jeg har sagt, og så skriver han sin nye udgave af virkeligheden.

Det er jo ikke en dialog, det er jo ikke selvransagelse, det minder mest om, at når man taler om virkeligheden, så får man en udgave af Glamour, altså denne her tv-serie, hvor alt bare er en pæn udgave af virkeligheden. Derfor vil jeg spørge statsministeren: Er det ikke rigtigt, som jeg siger, at vi har et stort flertal på Færøerne f.eks. for at få medlemskab af Nordisk Råd?

Der har statsministeren sagt, at det ikke kan lade sig gøre. Det er et konkret eksempel, det er ikke teori, det er ren virkelighed.

Er det ikke rigtigt, at statsministeren har sagt nej, selv om vi har et hundrede procent flertal for dette ønske?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ikke nogen retvisende fremstilling af det. Hr. Hoydal ved udmærket, at det faktisk ikke er den danske regering, som er problemet i den sag. Tværtimod arbejder den danske regering ihærdigt på, at det, man kalder de selvstyrende områder, altså Færøerne, Grønland og Ålandsøerne, kan få en selvstændig position i Nordisk Ministerråd og også gerne i Nordisk Råd.

Hr. Høgni Hoydal ved udmærket, at det faktisk er noget, jeg også personligt har arbejdet meget stærkt for, men der skal jo være enighed mellem de fem nordiske lande, der har skrevet under på traktaten om Nordisk Råd.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg tror ikke, jeg vil gå ind i den diskussion. Altså, det handler simpelt hen om, at der er en ansøgning, som ikke kommer videre, fordi Danmark har blokeret den. Færdig med det.

Så kan jeg tage et andet eksempel: Der er et stort flertal i de færøske og de grønlandske parlamenter, der har sagt nej tak til Irakkrigen. Her

står statsministeren og siger, at vi får det, som vi vil have det. Der er fuldt demokrati og ligestilling. Det er jo ikke rigtigt. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Så synes jeg også, at det er lidt arrogant af statsministeren at affeje alle kritikere med, at de er teoretikere, mens statsministeren i virkeligheden giver en forkert udgave af virkeligheden.

Det er så også i orden, man kan have lidt forskellige meninger, men der kommer ikke nogen dialog, hvis det eneste svar, man får på konkrete, velbegrundede ønsker, bare er en affejning og så en ny udgave af virkeligheden.

Kl. 21.20

Nu sammenlignede jeg med tv-serien »Glamour«, men det minder mig måske mere om »90-års-fødselsdagen«, som vi ser til nytår, med »same procedure as every year«. Jeg får det samme svar, hver eneste gang jeg nævner et konkret problem, og en helt anden udgave af virkeligheden end den, jeg oplever i min dagligdag.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, men det er jo det, der sker, når man får de samme spørgsmål, og virkeligheden ikke ændrer sig: Så er man også nødt til at give de samme svar. Og med hensyn til Irak må jeg sige, at jeg ikke er bekendt med, at Færøerne skulle være militært til stede i Irak.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, statsministeren har manglet belæg for en hel del af det, der er blevet sagt den sidste halvanden times tid, og det gælder også for svaret til fru Pia Gjellerup, hvor jeg forstod, at nu hører Brovst Kommune lige pludselig til Vendsyssel. Det har den ikke gjort tidligere, men jeg skal da tage en besked med hjem om, at statsministeren også har ændret på det forhold.

Så skal jeg i øvrigt takke statsministeren for svaret til fru Pia Gjellerup – sådan set ikke for indholdet, men for klarheden, for nu ved jeg, hvad jeg skal tage hjem og sige til borgerne i Brovst og til byrådets 17 medlemmer: Statsministeren vil beskytte befolkningen mod de 17 medlemmer, som befolkningen selv har valgt; statsministeren har ikke nogen former for tillid til det lokale demokrati; derfor har statsministeren sagt her fra Folketingets talerstol, at det, at 17 medlemmer i enighed har indgået en budgetaftale, der betyder, at man nedsætter skatten, kan de ikke få lov til, og statsministeren er endda en lil-